

Helmpje

De discussies over het beleid over, en wellicht nieuwe wetten voor, de fatbike brachten mij terug in mijn eigen puber-jeugd.

Na genoeg geld te hebben gespaard met mijn krantenwijk en vakantiewerk bij het distributiecentrum van Appie Heijn in Zaandam, mocht ik van mijn ouders een brommer kopen. Niet zo'n Kreidler of opgevoerde Zündapp zoals inmiddels bij mijn vriend in de schuur stond, maar een Berini.

Een brommertje net één klasse hoger dan een Solex en waarvan ik helaas zeker wist dat ie niet harder zou gaan dan de toen geldende maximale snelheid. 'Maar dan gaan we wel een helm voor je kopen', verordonneerde mijn vader, ondanks dat die pas in 1975 verplicht werd. Enfin, na diverse modellen met bijbehorende prijs te hebben gepast werd het het meest onmodieuze (maar wel goedkope) type wat nu bekend staat als 'vintage jethelm'. Maar wij, een andere vriend en ik met een vergelijkbaar brommertje, reden er maar mooi mee naar Den Haag om daar korfbalwedstrijdjes te gaan bekijken, de helm soms op, soms af en aan het stuur hangend.

Ondertussen zijn we ruim vijftig jaar verder en is het brommertje in de loop der jaren achtereenvolgens ingeruild voor een semi-racefiets met rood stuur, een stadsfiets met versnellingen voor woon-werkverkeer, en een paar jaar geleden een e-bike, want opa kreeg toch wat meer moeite om bijvoorbeeld op vakantie de Holterberg op te rijden.

En zo kwam de helm ook bij ons weer in beeld, aangezien er wat kennissen met hun e-bike lelijk ten val waren gekomen, en wij toch wel een ongebutste hersenpan willen blijven koesteren, om nog maar niet te spreken van de impact op de zorgsector van al het hersenletsel.

Daarbij, de fietshelmpjes van tegenwoordig zijn veel modieuzer dan vroeger die voor de brommer en je haar blijft ook nog in model!

Dus kabinet: kom maar op met die helmplicht voor alle e-bikes; wij zijn er al klaar voor! (en de snelheidsduivels om ons heen hopelijk ook).

RUUD VAN KOERT

